

Rapport

for 2013 fra programsensor i Nye Medier-programmet,

Institutt for informasjons- og medievitenskap

SV-fakultetet,

Universitetet i Bergen.

Gunnar Liestøl

Institutt for medier og kommunikasjon

Universitetet i Oslo

Rapporten er primært basert på to besøk ved Institutt for Informasjons- og medievitenskap, Universitetet i Bergen. Første gang 3.–4. desember 2012 i forbindelse med undertegnede deltakelse i seminaret: Mobile media design. Siste besøk ble gjennomført i i sammenheng undertegnede gjesteforelesning på programmet (INFOMEVI173 & 270) 21. februar 2014. I løpet av første besøk hadde jeg introduserende samtaler med involverte lærere og ledere knyttet til programmet samt en gruppe studenter. Ved besøket sist februar hadde jeg samtaler med en samling av studenter der alle tre trinnene var representert, samt et par lærere. En del av studentene har også bidratt med informasjon og besvart spørsmål på epost. I tillegg har jeg at tilgang på noe dokumentasjon og statistikk for 2013. Da ikke all relevant informasjon har vært tilgjengelig vil det følgende i hovedsak basere seg på samtaler med studentene og ansatte ved Instituttet. Av ulike grunner er undertegnede første programsensor som forfatter rapport for Nye Medier-programmet på lang tid, det er dermed heller ingen nyere evalueringer å forholde seg til (siste tilgjengelige rapport er fra 2008). Rapporten burde nok være levert nærmere kalenderåret 2013, men på den annen side får vi nå også med ferske tilbakemeldinger og erfaringer fra studentene på 6. og avsluttende semester i bachelorgraden.

Studentene vektlegger som generelt positivt at programmet er tverrfaglig og variert og at det gir godt grunnlag for videre studier og arbeid. Kombinasjonen av teori og praksis trekkes også frem som et verdifullt element.

På den negative siden fremheves kommunikasjonen – eller fraværet av den. Det gjelder både kommunikasjonen mellom kursansvarlige og studenter på de individuelle emnene, og i tillegg formidlingen av programmets innhold og mål, f. eks. på nettsidene. Flere relaterer det store frafallet nettopp til en slik kommunikativ svikt. Studiet fremstår dermed ikke i tråd med forventningene og profilen oppfattes som vag. Flere gir også uttrykk for at koordinering og den faglige sammenhengen i studiet kan forbedres betraktelig. De mer erfarne studentene påpeker imidlertid at situasjonen har bedret seg noe den siste tiden. Studentene synes forøvrig å være splittet i synet på programmet som helhet. Dette gjelder spesielt opplæring i programmering. Noen ønsker seg atskillig mer programmering, mens andre mener at praktisk kunnskap om Java og objekt-orientert programmering ikke er en naturlig del av et studium i nye medier. Dette er motsetninger det er vanskelig å unngå ved et så sammensatt og tverrfaglig program, og bekrefter at utdanningen tiltrekker seg studenter med ulike interesser og bakgrunn. Samtidig viser det også at det er behov for å gi bedre informasjon om programmets innhold og mål, slik at forventningene forankres i det reelle studieopplegget. I tillegg er det nødvendig tiltak som øker den faglige integreringen i opplegget som helhet. Flere studenter påpeker også at samarbeidet med andre programmer på de innledende emnene ikke fungerer særlig godt og at det oppleves som lite hensiktsmessig.

Når det gjelder enkeltemner fremheves noen som spesielt gode og vellykkede. INFO132 (Innføring i objektorientert teori og programmering) får gjennomgående meget god omtale. Det fremheves som velorganisert og ryddig med god progresjon og tilpasset læringskurve. Kursansvarlig trekkes frem som spesielt dyktig pedagogisk. Likevel, er

det negative røster, og da fra de studentene som er mer opptatt av mediefeltet enn informatikk, som nevnt over. Andre emner som fremheves er INFO115 (Den sosiale veven), INFO116 (Semantiske teknologier) og INFO262 (Interaksjonsdesign). Av INFOMEVI-emnene nevnes spesielt INFOMEVI270 (Bachloroppgaven i Nye Medier) som et inspirerende og givende emne. Her får opplegget ros, studentene liker løsningen med utplasseringen og hevder at de (endelig) får testet kunnskapen sin og erfart hvordan "ting gjøres i den virkelige verden".

Det enkeltemnet som får mest kritikk er INFOMEVI106 (Introduksjon til film-/TV, journalistikk og nye medier). Her er imidlertid kritikken sammensatt. Noen mener at emnet er for elementært med innføring i PhotoShop etc., mens andre hevder at samarbeidet med bachelorprogrammene i film- og TV-produksjon og journalistikk presser studentene inn i roller de ikke ønsker: "...vi ble tvunget til å fungere som journalister. Jeg har ingen interesse av det – da hadde jeg gått på journalistikk!" Videre kritiseres også INFOMEVI171 for problematisk kombinasjon av oppgaver og for store krav til samarbeid med studentene fra film- og TV-produksjon.

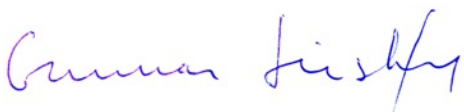
INFOMEVI173/MEVI153 er også et emne det er sterke meninger om. Det faktum at studentene både skal produsere en mobilapplikasjon innen rammene av et 10sp emnet oppfattes som urealistisk og tildels naivt. Her vises det til at instituttledelsen har manglende forståelse av utfordringene ved programmeringsoppgaver, hvor vanskelig og tidkrevende det er å lære (og å mestre), og hvor ressurskrevende det faktisk er å få selv relativt beskjedne prosjekter til å fungere på en tilfredstillende måte. Selv om INFO132 fremheves som et verdifullt innføringskurs i programmering oppfattes det ikke som tilstrekkelig forkunnskap til å møte ambisjonsnivået i INFOMEVI173/MEVI153. Flere påpeker også at i forbindelse med applikasjonsutviklingen på Androidplattformen må det gis trinnvis og pedagogisk tilrettelagt opplæring tilsvarende opplegget i INFO132. Slik det er nå overlates studentene nok for mye til seg selv.

Mål og innhold i emnebeskrivelsen for INFOMEVI173 er meget ambisiøst. Studentene skal lage en "kontekstsensitiv journalistisk applikasjon for mobiltelefon og lesebrett". De skal utvikle en fungerende prototype der mobilens "portabilitet vert brukt til et journalistisk føremål", og der grensesnittet skal utnytte geolokasjon, dynamiske kart og input fra sensorene. Arbeidet skal videre ta utgangspunkt i arkiv eller databaser med "ferdigprodusert journalistisk innhald frå ein profesjonell medieprodusent i Bergen." I tillegg forventes det at tradisjonelle krav "til god journalistikk skal ivaretaast samstundes som ei original og innovativ teknisk løysing vert laga." Ambisjonsnivået og formålet med emnet er forbilledlig. Kombinasjonen av å forene prosessen fra idé til fungerende prototype med god journalistikk og profesjonelt journalistisk materiale er eksemplarisk for et program som dette. Men innefor rammene av et 10 sp emne er det overambisiøst, noe også tilbakemeldingen fra studentene understreker. Et emne med så mangfoldig og komplekst innhold medfører strenge krav til samarbeid, læringskurve og prosjektstyring. En utvidelse av emnets omfang til 15 eller 20 sp bør derfor vurderes, snarere enn at ambisjonsnivået senkes. Det er nettopp denne typen tilrettelagte og integrerende emner som gir mening til et tverrfaglig program som "Nye Medier". Det kan legges til at liknende emner ved tilsvarende utdanninger Norge praktiserer mindre ambisiøse emner innenfor rammene av 20 sp.

Programmet i nye medier har slitt med stor frafall av studenter. I følge studentene (og som nevnt over) er årsakene sammensatt: programsidene formidler ikke godt nok utdanningens innhold og det er stort sprik mellom studenter som ønsker å utvikle praktiske ferdigheter i programmering og applikasjonsutvikling og de som ikke ser dette som relevant, men er mer mediefaglig orientert. Likevel opplever studentene progresjonen i studiet som jevnt over god. Det rettes imidlertid kritikk mot overvekten av 100-emner og at det kunne vært flere emner utviklet og satt sammen spesielt for programmet, særlig i løpet av det 2. året. Det påpekes også at forskjellen på INFO og INFOMEVI-fagene er stor, både i måten de leveres på og innholdsmessig.

I et program som "Nye Medier" er forholdet mellom teori og praksis avgjørende. På dette feltet er studentene også godt fornøyd og løsningen på INFOMEVI270 med oppdrag fra eksterne aktører fremheves som spesielt positiv. Dette ønsker de mer av. Flere nevner dette som en mulig løsning også for INFOMEVI173. Det er et godt forslag, men understreker igjen behovet for å utvidet omfanget av det emnet/den aktiviteten. Ved flere anledninger har det kommet forslag fra studentene om at programmet bør inngå samarbeid med HF-fakultetet, spesielt Bachelorprogrammet i digital kultur. Et emne som trekkes fram er DIKUT 105 som leveres av Instiutt for lingvistiske, litterære og estetiske studier. Her finner en også, i likhet med INFOMEVI173, eksempel på kombinasjoner av koding (Javascript), multimodalt materiale og redaksjonelle valg.

Da undertegnede ikke har hatt tilgang på karaktergiving og emneevaluering for 2013 er rapporten i sin nåværende versjon i hovedsak begrenset til en fremstilling og diskusjon av studentenes tilbakemelding. Jeg vil også legge til at rutinene for og kommunikasjonen med programsensoren med hell kan strammes opp. Statistikk og dokumentasjon bør gjøres tilgjengelig raskere og det bør settes en frist for når rapporten skal leveres. Det bør også tas stilling til om rapporteringen skal følge kalenderåret eller studieåret. Det har også vært uklart hvilke arbeidsoppgaver som faller inn under programsensorens ansvarsområde. I inneværende semester har undertegnede blitt bedt om å gjennomføre ordinært sensorarbeid på et av emnene, mens det i beskrivelsen av programsensorens oppgaver i forkant av engasjementet ble vektlagt at slike oppgaver ikke skulle inkluderes. I denne sammenheng er det en fordel for begge parter at det er entydige retningslinjer.

Gunnar Liestøl

12. mai, 2014